

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 20-06-28102 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני **כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עופרי מלצר
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 16, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם כלל ארבעה אישומים שהתייחסו לארבעה מתלוננים, אחים, ובכל אחד מהם יוחסו לנאשם עבירות דומות כלפי אחד המתלוננים. אולם המתלוננים באישומים 2-4 נמנעו מהתייצבות לעדות בבית המשפט, גם לאחר מספר דחיות והוצאת צווי הבאה, כך שהנאשם זוכה מאישומים אלו והורשע באישום הראשון בלבד, הנוגע למלונן יחיד. כל האמור כאן בנוגע למתלוננים הנוספים מובא כרקע משלים בלבד.

2. בחלק הכללי של כתב האישום מתואר כי בין השנים 2009-2015 הנאשם למד בכולל שנמצא בבית שמש, בחצר ביתם של המתלוננים, ולאחר שקיבל רשות מהורי המתלוננים, הוא השתמש במחסן הנמצא בסמוך לכולל בחצר בית הנאשמים (להלן: **החדר**), עבד שם תוך שימוש במחשב ולימד ילדים לקראת בר מצווה.

המעשים נשוא האישום בו הורשע הנאשם בוצעו בין השנים 2009-2012, בעת שהמתלונן היה כבן 11 עד 13. על פי עובדות כתב האישום והכרעת הדין, המתלונן נהג להגיע למחסן פעמים רבות כדי לשחק במחשב של הנאשם או לצפות בסרטונים. הנאשם נהג להושיב עליו את המתלונן בעת שצפה במחשב, להוריד את המכנסיים והתחתונים שלו ושל המתלונן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28102-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

וללטף את איבר מינו של המתלונן. לקראת הגיעו של המתלונן לגיל בר מצווה לימד אותו הנאשם לקרוא בתורה. בסיום מפגשי הלימוד היה הנאשם מושיב עליו את המתלונן, מפשיל את מכנסיו ותחתוניו ונוגע באיבר מינו.

טיעוני הצדדים

3. **ב"כ המאשימה** עמד על כך שהנאשם פגע הן בשלמות הגוף והן בשלמות הנפש של קרבן העבירה, כאשר העבירות בוצעו בחצר הבית, האמור להיות המקום הבטוח של המתלונן. הוא ביצע את העבירות במחשכים, ללא נוכחות או מעורבות של אחרים, תוך ניצול תמימותו של הנפגע ורצונו להשתמש במחשבו של הנאשם. הנאשם זיהה את אותה כמיהה של המתלונן לדברים שלא היו ברשותו, וניצל זאת כדי לפגוע בו. בנוסף ניצל הנאשם את מעמדו כמי שלימוד את המתלונן.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי קיימת ידיעה שיפוטית לגבי הנזק שנגרם לנפגע העבירה גם ללא תסקיר נפגע עבירה. מידת הנזק השתקפה, לדבריו, גם בהליך שנוהל, כאשר המתלונן העיד בבית המשפט גם שנים לאחר ביצוע העבירות, בשל החותם המשמעותי שהותירו בו המעשים.

4. התובע הפנה לסעיף 355 לחוק העונשין, הקובע עונש מזערי של 30 חודשי מאסר או שנתיים וחצי לכל עבירה. הוא הפנה גם לע"פ 5617/19, **פלוגי נ' מדינת ישראל** (26.8.21), שם נאמר בדעת המיעוט כי העונש המזערי צריך לקבוע את הרף התחתון של העונש ההולם לעבירה, וזאת כאשר מדובר בהרשעה בעבירה אחת. כאשר מדובר בריבוי עבירות, נטען, המתחם צריך להתחיל בתקופת מאסר ממושכת יותר. בענייננו מדובר על ריבוי עבירות לאורך 3 שנים. במצב כזה ראוי שהמתחם יתחיל בכפל העונש המזערי.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה בנוגע למדיניות הענישה הנוהגת ואף לחלוף הזמן. הוא ביקש לקבוע לכלל העבירות מתחם ענישה הנע בין 4.5-7.5 שנות מאסר.

5. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם אין הרשות קודמות, וגם חלוף הזמן עומד לזכותו במידה מסויימת, אולם באופן מוגבל בשל הקושי הידוע בגילוי עבירות מין, כאשר מאז הגשת התלונה לא היה שיהוי בלתי סביר בהליכי החקירה, השימוע, ההעמדה לדין והמשפט. עוד טען כי הנאשם אינו זכאי להקלות העומדות לזכותו של מי שבחר להודות, חסך את הצורך בעדות נפגע העבירה וקיבל על עצמו אחריות. עמדת המאשימה היא כי עונשו של הנאשם צריך להיות בשליש התחתון של מתחם הענישה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28102-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

והוא ביקש לגזור על הנאשם מאסר לתקופה של 5.5 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה הסכום של עשרות אלפי ₪.

לעניין סכום הפיצוי ציין ב"כ המאשימה כי לטענת הנאשם עצמו, הסכום ששילם הנאשם למשפחת המתלונן בסך 18,000 ₪ לא היה פיצוי בעקבות הפגיעה במתלונן, ומכל מקום הוא שולם בעניינם של ארבעת המתלוננים שהגישו תלונות ולא למתלונן באישום שבפני בלבד.

6. **ב"כ הנאשם** ביקש להדגיש כי הכרעת הדין בעניינו של הנאשם כוללת בצד ההרשעה גם זיכוי משלושה אישומים, כך שניהול המשפט ועמדתו של הנאשם על חפותו לא היתה לשווא. הוא הוסיף כי המעשים שביצע הנאשם על פי הכרעת הדין הם חמורים אך אינם מהחמורים ביותר, שכן הם כללו נגיעה באיברי המין בלבד ולא נלוותה להם פגיעה פיזית במתלונן, שימוש בכח או בנשק, עבירות נלוות וכדומה. בהתייחס למידת הפגיעה במתלונן טען הסניגור כי כאשר מבוקש פיצוי בסכום גבוה, היה צורך להניח תשתית ממשית לפגיעה, ואין די בדיעה הכללית על פגיעה.

בהתייחס לענישה הנוהגת טען ב"כ הנאשם כי הפסיקה מגוונת וכוללת רמות שונות של ענישה. הוא הוסיף כי חלק מפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה דנים בנסיבות חמורות יותר, כגון ריבוי קרבנות, עבר פלילי, עבירות מין במשפחה ועוד. עוד טען הסניגור כי בקביעת המתחם יש להביא בחשבון גם את חלוף הזמן, את העובדה שמדובר באירועים מלפני 12-15 שנים. לטענתו השיהוי הוא שיקול העומד בפני עצמו, גם ללא קשר לשאלה לפתחו של מי רובץ השיהוי. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של שנה –שנה וחצי.

7. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, הסניגור טען כי הזמן שחלף רלוונטי גם בהקשר זה. הוא ציין כי הנאשם כיום כבן 52, אין לו הרשעות קודמות או מעורבות פלילית קודמת כלשהי וזוהי הסתבכות יחידה בחייו. הוא הוסיף כי הנאשם נשוי, אב ל-15 ילדים, אחת מבנותיו סובלת מתסמונת דאון והאו מטפל בה. ב"כ הנאשם טען עוד כי הבחירה לנהל את התיק אינה צריכה לפעול לחובת הנאשם, ואין לקבל את הטרמינולוגיה המתוחכמת של המאשימה בעניין המשמעות שיש לייחס לניהול התיק, שכן לנאשם זכות לנהל את משפטו. הוא הוסיף כי הנאשם לא הקשה על נפגע העבירה, ניהול המשפט היה יעיל והחקירות היו ממוקדות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 20-06-28102 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לעניין עונש המינימום טען ב"כ הנאשם כי קיימת התנגשות לכאורה בין העונש המזערי הקבוע בחוק לבין תיקון 113 לחוק. לדבריו סעיף 355 גמיש מספיק כדי להשאיר שיקול דעת לבית המשפט, האם לגזור עונש מינימום, ואם כן – איזה חלק מהעונש יהיה בפועל ואיזה חלק יהיה על תנאי, וגם הפסיקה מאפשרת גמישות רבה. הסניגור טען כי לאור הנסיבות המיוחדות – זיכוי הנאשם משלושה אישומים, העדר הרשעות קודמות וחלוף הזמן – ראוי לבחון את רמת המסוכנות של הנאשם לפני גזירת הדין ולהפנותו למרכז להערכת מסוכנות, ולהסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

8. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה של עבירות מין בקטינים והצורך בענישה מחמירה אשר תביא לביטוי את חומרת המעשים והצורך בהגנה על שלומם של הקטינים. כך, לדוגמא, בע"פ 3576/14 גורדון מניס נ' מדינת ישראל (29.2.15), פסקה 12:

"בית משפט זה ציין לא אחת את מידת החומרה הידועה לעבירות מין בכלל וכלפי קטינים בפרט ואת מדיניות הענישה בעבירות אלו אשר ראוי כי תהיה, ככלל, מחמירה באופן שיש בו לבטא הן את האינטרס הציבורי בהרתעת עברייני מין פוטנציאליים, הן את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לנפשם ולגופם של נפגעי עבירות אלו (ראו, בין רבים: ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (31.1.2016); ע"פ 281/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.12.2015); ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015))...."

13. בהתאם לסעיף 355 לחוק, על העבירות בהן הורשע הנאשם קיימת חובת עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי שנקבע לעבירה, העומד בעניינו על 2.5 שנות מאסר. בכך ביטא גם המחוקק עמדה המכירה בחומרה הרבה שיש בעבירות אלו.

14. שני הצדדים הפנו לפסקי דין המשקפים את הענישה הנוהגת בעבירות דומות. אסקור כאן חלקי מפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, בצד פסיקה נוספת:

ע"פ 6044/22 גהאד שהוואן נ' מדינת ישראל (19.12.21); ת"פ (מחוזי באר שבע) 385-08-20 מדינת ישראל נ' גהאד שהוואן (20.7.21): המערער הורשע במעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 16. מדובר בשני אירועים שנעשו ברצף אחד, וכללו נגיעה באיבריה המוצנעים של קטינה בת 7. למערער הרשעות קודמות, כולל בעבירות מין. הערכת המסוכנות המינית היתה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28102-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

גבוהה. נקבע מתחם ענישה בין 3-6 שנים. על הנאשם נגזרו 5 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 75,000 ₪. בערעור הופחתה תקופת המאסר מ-60 ל-50 חודשים.

ע"פ 151/21 פלוני נ' מדינת ישראל (27.12.21) - המערער הורשע בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 14. הוא זוכה מאישום נוסף בעבירה דומה. כמו כן, באחד האישומים בהם הורשע, ההרשעה היתה במעשים מגונים תוך זיכוי הנאשם מעבירה של ניסיון אינוס. בשני האירועים בהם הורשע מדובר בנגיעה לזמן קצר באיבר מינן של ילדות בנות 8 ו-6.5 שאותן פגש הנאשם באופן מזדמן. נקבעו מתחמים בין 2.4 ל-4.5 שנות מאסר לכל אחד משני האירועים. המערער, ללא הרשעות קודמות שהיה נתון כשנתיים וחצי במעצר באיזוק אלקטרוני, נדון ל-48 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעות בסכומים של 80,000 ו-40,000 ₪. ערעורו על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

ע"פ 3906/21 שמעון עדיאל הדרי נ' מדינת ישראל (21.12.21) - המערער הורשע במעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 16, ונדון לשנתיים וחצי מאסר ועונשים נלווים. המערער, שהיה כבן 60, הבחין בקטינה כבת 10 מחוץ לבית הכנסת בו התפלל. הוא קרא לה, נכנס לבית הכנסת, הושיב אותה על ברכביו ונגע באצבעותיו באיבר מינה מעל תחתוניה המערער ללא עבר פלילי והחל תהליך שיקום. ערעורו נדחה.

רע"פ 157/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.16) - המבקש הורשע בבית משפט השלום במעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 16, בהיותה בת 13, והוטל עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. המבקש שכנע את המתלוננת, עמה היתה לו היכרות מוקדמת, לעלות לרכבו, נסע איתה, אמר לה שעכשיו יש להם זמן להיות יחד ונגע בגבה, בחזייתה ובחלק העליון של חזה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין נדחה ברוב דעות, ובקשת רשות לבית המשפט העליון נדחתה.

ע"פ 1864/12 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.13) - המערער הורשע במעשים מגונים בקטינה בת 4 ונדון ל-5 שנות מאסר בפועל. במפגש מזדמן עם הקטינה ועם אחיה בן ה-6, המערער הרחיק את האח, לקח את המתלוננת למבואה, שלף את איבר מינו והצמיד אליו את ראשה של המתלוננת. הוא חזר על המעשה ואף מישש את ישבנה של הקטינה והצמיד את ידה לאיבר מינו. בהמשך איתר מקום מבודד, לקח אליו את המתלוננת, הוריד את מכנסיה, נגע באיבר מינה כשהיא לבושה ונשכב עליה. לאחר שהמשטרה פרסמה את תמונותיו, המערער הסגיר עצמו. בפסק הדין בערעור נקבע כי גזר הדין אינו חמור במידה המצדיקה התערבות בו. עם זאת, מאחר שבית המשפט המחוזי נחשף לסרטון שלא היה אמור להיחשף אליו והושפע

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28102-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ממנו, בשל הצורך לשמר גם את הכללים בדבר הליך הוגן, הופחת עונש המאסר מ-60 ל-53 חודשים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 23054-08-21 **מדינת ישראל נ' וליד חטיב** (28.7.22) – הנאשם הורשע בעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16, כאשר פגש במתלוננת שהיתה כבת 13.5 במקום ציבורי, נגע בה, חיבק אותה ומישש אותה, עזב אותה וחזר אליה, ליטף את כתפיה ונגע בחזה מעל הבגדים. לאחר שהמתלוננת התרחקה הלך בעקבותיה ואחז בכתפיה בחוזקה, ובהמשך הרים אותה בידי, התיישב לצידה וחיבק אותה שוב. לאחר סקירה מקיפה במיוחד של הפסיקה, נקבע מתחם ענישה הנע בין כארבעה חודשי מאסר, שיכול להיות בעבודות שירות, לבין ארבעה עשר חודשי מאסר. הנאשם, שהיה כבן 58, אב לעשרה ילדים וללא הרשעות קודמות, נדון למאסר בפועל למשך שנה פחות שבוע, כך שהמאסר יחפוף את תקופת מעצרו, וכן למאסרי מותנים ופיצוי למתלוננת בסך 3,500 ₪. אציין כי בית המשפט עמד על כך שנסיונות העבירה אינן חמורות באופן יחסי, ואף סבר שהיה ראוי לדון בתיק בבית משפט השלום. באירוע שנדון שם, כמו גם ברובם המכריע של פסקי דין שנסקרו במסגרת הדיון בענישה הנוהגת, מדובר במעשים מגונים בקטינים בנסיבות נוטות לקולה, בנגיעות שהיו מעל הבגדים ובאירועים חד פעמיים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 66547-07-19 **מדינת ישראל נ' נימר עבד אלרחמן** (20.1.22); ע"פ 1567/22 **נימר עבד אלרחמן נ' מדינת ישראל** (15.3.23) בתיק זה אשר נדון בפני, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 16 שנים. המערער היה מבוגר מהמתלוננת בכ-55 שנה. הוא הועסק על ידי אביה של המתלוננת ובמסגרת זו שררה ביניהם היכרות עמוקה, והוא נהג לעיתים תכופות להסיע את המתלוננת לביתה, ובדרך ביצע בה את המעשים. המערער סטה למקומות מרוחקים, הציג למתלוננת סרטים פורנוגרפיים ושוחח איתה עליהם ועל נושאים מיניים, הניח את ידו סמוך לישבנה והיא התרחקה ממנו. המערער זוכה מהאישום בנוגע למעשים פיזיים שביצע במתלוננת. בבית המשפט המחוזי נגזרו על המערער 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בערעור הסכימו הצדדים, בעקבות הערות בית המשפט, מנימוקים שלא פורטו, להפחית את עונש המאסר ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 51237-03-17 **מדינת ישראל נ' אברהם אייזנבך** (6.2.19) – הנאשם כבן 25, הורשע במעשה מגונה בקטיין שלא מלאו לו 16, כאשר הנאשם תפס את הקטיין שהיה כבן 11.5, הוביל אותו לקרוואן סמוך לבית כנסת שבו שימש כגבאי, הבטיח לתת לו כסף, הוריד את מכנסיו ותחתוניו של הקטיין ומישש את ישבנו ואת איבר מינו מספר פעמים. נקבע

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28102-06-20 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצוי למלונן בסך 12,000 ₪.

15. בענייננו, כתב האישום בו הורשע הנאשם כולל עשרות אירועים של מעשים מגונים, שבוצעו במהלך מפגשים קבועים בין המתלונן לנאשם במשך כשנתיים. רובם התבצעו בחדר שבקרוואן בחצר ביתו של המתלונן, במקום בו המתלונן אמור היה לחוש מוגן, על ידי אדם שהיה מוכר לו היטב והיה בעל גישה קבועה לבית המשפחה. הנאשם ניצל את נדיבותם של בני המשפחה שהעמידו לרשותו את חדר העבודה בקרוואן ואף לא ביקשו תמורה. הוא ניצל גם את השתוקקותו של הנאשם לעשות שימוש במחשב, שהיה נדיר בסביבה החרדית בה גדל, ואת הקרבה שנוצרה ביניהם בשל כך, כדי לפגוע במתלונן פגיעה קשה באופן קבוע.

אמנם המעשים עצמם לא היו ברף הגבוה של עבירות המין, וכללו בעיקר נגיעות באיבר המין. הם לא נעשו בכח, ולא כללו פגיעה פיזית במתלונן מעבר למעשים המיניים עצמם (אם כי המתלונן תיאר בעדותו כי הנאשם ביצע את המעשים גם ללא הסכמתו ובניגוד לרצונו). עם זאת, המעשים נעשו כשהנאשם והמתלונן ערומים חלקית. לעומת זאת, פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים עוסקים, ברובם הגדול, באירועים חד פעמיים, ספורדיים, וחלק גדול מהן כולל מגע מעל הבגדים בלבד.

לאור כל האמור אני סבורה שמתחם הענישה עומד על תקופה של 3.5 – 6 שנות מאסר, בצד עונשים נלווים.

העונש הראוי לנאשם

16. הנאשם שבפני הוא יליד 1971, נשוי ואב ל-15 ילדים, ללא עבר פלילי. מנגד, הוא כפר במיוחס לו, הורשע לאחר ניהול הוכחות שכללו עדות של המתלונן, על כל המשתמע מכך, ולא קיבל עליו אחריות למעשים. ניהול המשפט הביא אמנם לזיכוי של הנאשם מ-3 מתוך 4 האישומים נגדו, כך שהוא לא נעשה לשווא. ועם זאת, אין מדובר בזיכוי המבוסס על קביעות פוזיטיביות אלא זיכוי בשל אי התייצבות של העדים המרכזיים, וטעמיהם עמם.

מהראיות שנשמעו עולה כי בשנים שלאחר שבוצעו בו העבירות, חייו של המתלונן היו קשים מנשוא. קרוב משפחתו שהעיד בבית המשפט תיאר כי הנאשם נשר ממספר מוסדות לימוד, החל להשתמש בסמים, ניסה לפגוע בעצמו ולמעשה חי ברחוב עד שנאסף על ידו לביתו. רק לאחר שנים החל הנאשם בהליך של שיקום עצמי שהחזיר אותו לחיים נורמטיביים (ראו פרוטוקול עמ' 43 ואילך). אמנם לא הוכח קשר ישיר בין מעשים של הנאשם לבין מצבו של

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 20-06-28102 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

המתלונן, אין בפני ראיות לכך שדוקא מעשים אלה הם שגרמו להידרדרותו, וניתן להניח שהמציאות מורכבת ולא גורם אחד בלבד הוא שגרם למצבו הקשה של המתלונן. ועם זאת לא ניתן להתעלם מעובדות אלו, וממצבו הרגיש והפגיע של המתלונן.

17. שיקול מרכזי שיש לזקוף לזכותו של הנאשם הוא הזמן הרב שעבר מאז ביצוע העבירות, בין השנים 2009-2012. חלק ניכר מהזמן שעבר ניתן להסביר בקושי שהיה למתלונן לפנות למשטרה ולחשוף את פגיעותיו. ניהול התיק אף הוא התעכב בשל אי התייצבותם של המתלוננים לעדות והצורך לדחות את הדיון מספר פעמים. אך עם זאת, כפי שציין הסניגור, חלוף הזמן הוא שיקול מהותי (ע"פ 7696/14 עזרא (שוני) גבריאלי נ' מדינת ישראל (11.2.15) פסקה יא'), והוא עומד גם בפני עצמו ללא קשר לשאלת האשם.

בנסיבות אלו עונשו של הנאשם ימוקם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתית ממש.

18. לנוכח כל האמור אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי עונש ביום 31.3.24 שעה 9:00 בבית הסוהר ניצן. הנאשם מופנה לאפשרות של מיון מוקדם.
2. מאסר על תנאי ל-8 חודשים, למשך 3 שנים על כל עבירת מין בקטינים או עבירת מין שהיא פשע.
3. פיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪ שישולם תוך 3 חודשים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אדר א' תשפ"ד, 11 פברואר 2024, במעמד הצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת